

Dosar nr. [•]

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 2 BUCUREȘTI
SECȚIA CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de [•]

Instanța constituită din:

Președinte: [•]

Grefier: [•]

Pe rol se află soluționarea cauzei civile, având ca obiect *pretenții*, privind pe reclamantul [•] în contradictoriu cu pârâta [•] și intervenientul forțat [•].

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns: reclamantul, asistat de avocat cu împuternicire avocațială la fila 44 dosar, intervenientul forțat, reprezentat de avocat [•] cu împuternicire avocațială la fila 147 dosar, martorul încuviințat reclamantului, [•], lipsind pârâta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează obiectul cauzei, stadiul procesual, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare.

Instanța procedează la administrarea probei testimoniale cu declarația martorului [•], potrivit dispozițiilor art. 321 din Codul de procedură civilă și sub prestare de jurământ potrivit dispozițiilor art. 319 din Codul de procedură civilă, declarația acestuia fiind consemnată, semnată și atașată dosarului cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, instanța acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Avocatul reclamantului solicită admiterea acțiunii, obligarea pârâtei la plata sumei de 69.000 lei, reprezentând daune morale și a sumei de 110 lei reprezentând daune materiale. Totodată solicită instanței să aibă în vedere că rezultatele unui accident rutier nu se materializează numai prin numărul zilelor de spitalizare, îngrijii medicale, recuperarea în urma unui accident este de durată, implică anumite proceduri, internări, medicație. Reclamantului i-a fost schimbată viața de zi cu zi din cauza problemelor de sănătate, apropiații reclamantului sesizând schimbările apărute ca urmare a accidentului, respectiv depresia, schimbarea comportamentului. Cu cheltuieli de judecată reprezentând taxa judiciară de timbru și onorariul de avocat.

Avocatul intervenientului forțat solicită obligarea pârâtei la plata daunelor, întrucât există o poliță validă de asigurare ceea ce implică obligația exclusivă a asigurătorului de a achita daunele solicitate.

Considerând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, instanța încheie dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

INSTANȚA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 din Codul de procedură civilă, va amâna pronunțarea la data de [•].

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de [•].

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, [•].

Președinte, [•]

Grefier [•]

Dosar nr. [•]
ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORUL 2 BUCUREȘTI
SECȚIA CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR. [•]
Ședința publică din data de [•]
Instanța constituită din:
Președinte: [•]
Grefier: [•]

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei civile având ca obiect *pretenții*, privind pe reclamantul [•] în contradictoriu cu pârâta [•] și intervenientul forțat [•].

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședință publică din data de [•], fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de [•], când, în aceeași compunere hotărăște următoarele:

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorul 2 București sub nr. [•], la data de [•], reclamantul [•] a solicitat obligarea pârâtei [•] la plata sumei de 69.000 lei, cu titlu de daune morale, 110 lei, cu titlu de daune materiale, penalități de întârziere de 0,2% pe zi de întârziere, calculate din a unsprezece zi de la data rămânerii definitive a hotărârii care se va pronunța și până la achitarea efectivă a despăgubirilor, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea în fapt a cererii a arătat că, la data de [•], a avut loc un accident rutier în care a fost implicat autoturismul cu numărul de înmatriculare [•], condus de conducătorul auto [•], care nu a respectat prevederile art. 48 din O.U.G. nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice. De asemenea, a arătat că, în urma accidentului rutier, a rezultat vătămarea corporală a reclamantului, acesta fiind diagnosticat cu fracturi costale stângi, pneumotorax stâng minim, contuzie pulmonară de lob superior stâng, contuzie hemoragică perete toracic stâng, hernie de disc cervicală operată.

A mai arătat că a fost internat la Spitalul [•] în perioada [•], fiind externat cu următoarele recomandări: să evite expunerea la frig, praf, umezeală, să evite efortul fizic intens 6 luni, să facă gimnastică recuperatorie pentru membrul superior stâng.

Cu privire la condițiile răspunderii civile delictuale, a arătat că fapta ilicită constă în producerea accidentului de către conducătorul autovehiculului cu numărul de înmatriculare [•], aceasta fiind constatată în cuprinsul actelor de urmărire penală întocmite de către organele de cercetare penală în dosarul penal nr. [•].

În ceea ce privește vinovăția conducătorului auto, a precizat că aceasta rezultă din faptul că, în momentul producerii accidentului rutier, reclamantul a circulat fără a încălca

vreo regulă de circulație.

Cu privire la prejudiciul produs, a arătat că acesta a fost constatat în cuprinsul tuturor actelor medicale depuse la dosarul cauzei, iar în ceea ce privește condiția existenței unei legături de cauzalitate, a arătat că aceasta rezultă *ex re*, din însăși materialitatea faptei.

Referitor la întinderea prejudiciului produs, a arătat că, în urma săvârșirii faptei ilicite de către intervenientul forțat, reclamantul nu a mai putut desfășura activitățile de bază anterioare, fapt care a dus la diminuarea veniturilor pe care le-ar fi încasat în mod normal și, pe lângă această diminuare a veniturilor, a trebuit să suporte și cheltuieli cu investigațiile medicale, spitalizare, tratamentele și recuperarea pe care a trebuit să le urmeze. În egală măsură, a susținut că viața de zi cu zi i-a fost afectată de o puternică stare de degradare fizică și psihică.

În drept, a invocat dispozițiile art. 1349 din Codul civil, art. 11 alin. 2, art. 15 alin. 3 din O.U.G. nr. 54/2016, art. 12 alin. 2 lit. d) din Norma nr. 39/2016, art. 12 alin. 5 raportat la art. 21 alin. 4 teza a II-a din Legea nr. 132/2017.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și proba testimonială.

Cerere a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 2.487 lei (f. 40).

Pârâta a depus *întâmpinare* la data de [•] (f.111-115), prin care a invocat excepția netimbrării cererii de chemare în judecată, iar pe fondul cauzei, admiterea în parte a acțiunii, prin diminuarea cuantumului daunelor morale solicitate de reclamant.

Cu privire la temeinicia cererii, a arătat că la data de [•], **reclamantul a notificat-o pe pârâtă, solicitând despăgubiri morale în cuantum de 135.000 de lei și despăgubiri materiale în cuantum de 194 de lei. Totodată, a învederat că, în urma acestei notificări, pârâta a oferit reclamantului suma de 11.000 de lei, cu titlu de daune morale și suma de 110 lei, cu titlu de daune materiale.** De asemenea, a menționat că suma solicitată de reclamant cu titlu de daune morale depășește noțiunea de despăgubire justă și echitabilă, susținând că acesta nu a făcut dovada unei situații deosebit de grave.

Totodată, în ceea ce privește cuantumul daunelor morale, pârâta a precizat că, la momentul accidentului rutier, reclamantul nu purta centura de siguranță, precum și faptul că, din cuprinsul raportului de expertiză medico-legală, rezultă că acesta suferă de VHB și VHC, este consumator cronic de substanțe halucinogene, nereieșind că leziunile i-au pus viața în pericol.

De asemenea, a mai arătat că, deși suferința este indubitabilă, scopul despăgubirilor nu este acela de a schimba condițiile de viață ale persoanei prejudiciate, ci acestea trebuie să fie acordate pentru perioada cea mai grea de după producerea accidentului, astfel încât să îi ofere reclamantului șansa să își repună viața pe un făgaș normal din punct de vedere familial și social.

În drept, a invocat dispozițiile art. 1.371 alin. 1, art. 1.387-1.391 din Codul civil, art. 50 alin. 1 din Norma nr. 23/2014 privind asigurările auto în România.

În probațiune, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

A solicitat judecarea cauzei în lipsă.

La termenul de judecată din data de [•], a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția

netimbrării cererii de chemare în judecată, precum și cererea de restituire a taxei judiciare de timbru achitată în cauză cu motivarea consemnată în încheierea de ședință pronunțată la acea dată (f. 149-151).

În cauză au fost administrate proba cu înscrisuri și proba testimonială cu martorul [•], ascultat la solicitarea reclamantului, declarația consemnată în scris fiind atașată la fila 154 dosar.

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța reține următoarele:

În fapt, prin ordonanța nr. [•] din data de [•] s-a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiunea de vătămare corporală din culpă, faptă prevăzută de art. 196 alin.2 și 3 din Codul penal, constând în faptul că la data de [•] în jurul orei 02:50, intervenientul forțat [•] a condus autoturismul marca Dacia Logan cu numărul de înmatriculare [•] pe Șos. București - Ploiești din direcția str. [•], iar în dreptul complexului comercial [•] a pierdut controlul volanului și a intrat cu mașina într-un pom, rezultând vătămarea corporală a trei persoane și anume conducătorul autovehiculului [•] și cei doi pasageri, [•] și [•].

Potrivit raportului de expertiză tehnică judiciară întocmit de expertul [•] în dosarul nr. [•], la apropierea de începutul pasarelei din dreptul complexului comercial [•], care are trei benzi de urcat pe pod și alte două benzi în dreapta, pe lângă pod, intervenientul forțat a virat brusc spre dreapta pentru a se încadra pe benzi de circulație de lângă pod, în dreapta acestuia și a lovit bordura dintre benzile bretelei de lângă pod și cele care urcă pe pasarele, după care a intrat în derapaj și s-a deplasat necontrolat până la impactul frontal cu un copac situat în afara părții carosabile pe partea dreaptă a sensului inițial de mers.

După impactul frontal cu copacul la autoturism s-a declanșat un incendiu care a afectat inclusiv habitacul, autoturismul fiind avariat, iar ocupanții acestuia au suferit vătămări corporale.

S-a concluzionat că intervenientul forțat [•] a creat starea de pericol prin aceea că a avut un comportament care a afectat siguranța și fluența circulației și a pus în pericol viața și integritatea corporală a persoanelor prin efectuarea unei manevre bruște de viraj pe fondul deplasării cu viteză excesivă, condiții în care a pierdut controlul asupra direcției de mers și a intrat în coliziune cu copacul din afara carosabilului. Momentul apariției stării de pericol a fost cel în care a virat brusc spre dreapta, din acest moment și până la impactul cu copacul autoturismul parcurgând o distanță de aprox. 50 m.

Totodată, s-a reținut că [•] a încălcat prevederile art. 35 alin.1, art. 48, art.49 alin.1 și art. 54 alin.1 din O.U.G. nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

În urma accidentului rutier a rezultat vătămarea corporală a reclamantului [•], acesta fiind diagnosticat cu fracturi costale stângi, contuzie pulmonară de lob superior stâng, pneumotorax stâng minim, contuzie hemoragică perete toracic stâng, având nevoie de 25-30 de zile de îngrijiri medicale, astfel cum reiese din cuprinsul certificatului medico-legal nr. [•] eliberat de Institutul Național de Medicină Medico-Legală „Mina Minovici” (f. 10-13).

În vederea efectuării investigațiilor și tratamentului de specialitate, reclamantul a fost spitalizat la Spitalul [•] în perioada [•], conform biletului de externare depus la filele 14-16, fiind externat cu recomandare de evitare a expunerii la frig, praf, umezeală, de evitare a efortului fizic intens timp de 6 luni, de a urma un program de gimnastică recuperatorie la

nivelul membrului superior stâng și de a efectua un nou control radiologic după 30 de zile.

Conform declarației martorului [•] în urma accidentului rutier reclamantul a trecut printr-o perioadă dificilă, generată, pe de o parte, de faptul spitalizării, de suferința fizică resimțită, de parcurgerea unei perioade de recuperare fizică, de modificarea stilului de viață, aflându-se în imposibilitatea desfășurării activității sale profesionale obișnuite, pe de altă parte, de suferința emoțională provocată de faptul că starea de sănătate a prietenei sale, victimă a aceluiași eveniment rutier, era precară, fiindu-i pusă în pericol viața.

Suferința psihologică a reclamantului în urma evenimentului rutier este probată și prin concluziile specialistului psiholog [•], care, prin raportul nr. [•] reține teama referitoare la siguranța pe drumurile publice, stare de hipervigilantă, răspunsul de tresărare exagerat, capacitatea considerabil redusă în a simți emoțiile, simptome persistente de anxietate, care nu erau prezente înainte de traumă, precum și modificări comportamentale de scădere a participării la viața socială și de grup, evitarea în mod persistent a stimulilor asociați cu trauma, pe care le identifică drept simptome ale unei tulburări de stres posttraumatic.

De asemenea, instanța reține că, la data producerii accidentului rutier, autoturismul marca Dacia Logan, cu numărul de înmatriculare [•], condus de intervenientul forțat, era asigurat pentru răspundere civilă obligatorie la [•], conform datelor furnizate de [•] (f.32).

În drept, potrivit art. 1.349 din Codul civil, orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde pentru toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.

În conformitate cu prevederile art. 1.357 din Codul civil, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, iar autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.

Prin urmare, din cuprinsul prevederilor legale menționate mai sus reiese că pentru angajarea răspunderii civile delictuale, ca sancțiune civilă cu caracter reparator, ce ia naștere din momentul în care cu intenție, din neglijență sau din imprudență s-a comis o faptă care a cauzat un prejudiciu material și/sau moral altei persoane, este necesară întrunirea a patru condiții, respectiv existența unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu material și/sau moral, existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul.

Prima condiție pentru angajarea răspunderii delictuale pentru fapta proprie presupune comiterea unei fapte ilicite, care constă în acțiunea ori inacțiunea prin care, încălcându-se normele de drept obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv sau chiar interesului ce aparține unei persoane.

Procesul-verbal de cercetare la fata locului din data de [•] și raportul de expertiză tehnică judiciară efectuat în dosarul penal nr. [•] probează existența faptei ilicite constând în aceea că intervenientul forțat [•] a condus autoturismul pe drumurile publice și a încălcat prevederile art. 35 alin.1, art. 48, art. 49 alin.1 și art. 54 alin.1 din O.U.G. [•] în sensul că a avut un comportament care a afectat siguranța circulației și a pus în pericol viața și

integritatea corporală a persoanelor, circulând cu o viteză superioară limitei legale și neadaptată la condițiile de drum, efectuând virajul la dreapta fără să se asigure că nu lovește amenajările rutiere din zonă.

Din certificatul medico-legal nr. [•] rezultă că **leziunile traumatice cauzate reclamantului ca urmare a faptei ilicite săvârșite de intervenientul forțat au necesitat 25-30 de zile de îngrijiri medicale, iar declarația martorului audiat în cauză și raportul psihologic probează consecințele prejudiciabile asupra integrității fizice și psihice a reclamantului.**

În privința vinovăției autorului faptei ilicite, instanța reține că intervenientul forțat a săvârșit fapta ilicită în condițiile culpei cu prevedere prevăzute de art. 16 alin. 3 teza I-a din Codul civil, având în vedere că acesta nu a respectat regulile de circulație referitoare la limitarea vitezei de circulație și la adaptarea acesteia la condițiile de drum.

Între fapta ilicită săvârșită de intervenientul forțat și suferințele fizice și psihice suportate de reclamant există un raport de cauzalitate direct și evident, dat fiind faptul că urmare a acțiunii intervenientului forțat s-a provocat un prejudiciu pentru reclamant.

Cu privire la persoana ținută la repararea prejudiciului încercat de reclamant, sunt incidente dispozițiile art. 1 alin.1 din Norma A nr.23/2014 în vigoare la data producerii evenimentului rutier, care prevăd că, în conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, asigurătorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă a vehiculelor pe teritoriul României acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse prin accidente de vehicule, de care asigurații răspund delictual față de terțe persoane.

Conform art. 26 alin.1 din același act normativ, asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, potrivit pretențiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă. Fără a se depăși limitele de despăgubire prevăzute în contractul de asigurare RCA, în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a poliței de asigurare RCA, se acordă despăgubiri în formă bănească pentru: a) vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial; b) pagube materiale: (...); d) cheltuieli de judecată efectuate de către persoana păgubită.

Totodată, dispozițiile art. 50 prevăd că la stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane, se au în vedere în caz de vătămare corporală, între altele, și daunele morale, în conformitate cu legislația și jurisprudența din România.

Fiind necontestat în speță, din probele administrate, că reclamantul a suferit traumele și leziunile consemnate în actele medico-legale și raportul psihologic, fiind dovedită existența faptei ilicite și culpa intervenientului forțat pentru care pârâta este ținută să răspundă, instanța reține îndeplinirea în cauză a condițiilor răspunderii civile prevăzute de art. 1.349 și art. 1.357 din Codul civil sub aspectul faptei ilicite, a prejudiciului, legăturii de cauzalitate între faptă și prejudiciu și a vinovăției autorului faptei ilicite, nefiind incidentă vreuna din cauzele exoneratoare de răspundere.

La aprecierea pretenției constând în daune morale, instanța va avea în vedere că reclamantul avea la data producerii accidentului vârsta de 32 ani, un stil de viață adaptat vârstei sale, cu capacitate de muncă, autoîngrijire și de deplasare,

accidentul rutier punându-l în imposibilitatea de a mai duce aceeași viață, fiind pus în imposibilitatea temporară de desfășurare a activității profesionale și de necesitatea supunerii la tratamente medicale și recuperatorii în vederea recuperării integrale a capacității de muncă. Pe lângă suferința și durerea resimțite ca urmare a traumatismelor suferite și a modificării tuturor coordonatelor vieții cotidiene, instanța reține că victima accidentului și-a petrecut perioada ulterioară accidentului rutier suportând consecințele nefaste în plan fizic, social și emoțional ale faptei ilicite și culpabile cauzatoare de prejudicii săvârșite de intervenientul forțat și a resimțit suferința psihologică generată de temerea că prietena sa, [•], cealaltă victimă a accidentului rutier, și-ar putea pierde viața ca urmare a leziunilor suferite.

Aceste suferințe s-au repercutat asupra drepturilor victimei la integritate corporală și sănătate fizică și psihică, la dreptul de a desfășura activități sociale, familiale și de agrement potrivit aptitudinilor fizice, cognitive și afective corespunzătoare vârstei sale și preocupărilor pe care le conferă unei persoane tinere starea de sănătate.

Atingerea acestor drepturi a cauzat titularului lor un prejudiciu moral a cărui dezdăunare se realizează prin acordarea cu titlu de compensație a suferințelor încercate, în măsură să ofere persoanei prejudiciate, în mod justificat, o satisfacție pecuniară, astfel încât încălcarea dreptului titularului să nu rămână în afara protecției juridice a drepturilor lezate.

Sub aspectul cuantumului daunelor morale, repararea consecințelor dăunătoare ale faptei ilicite trebuie să vizeze prejudiciul real și cert încercat de persoana vătămată, finalitatea acestora fiind de acoperire a pagubei prin acordarea unei compensații bănești. Ele nu sunt destinate să repună partea vătămată în situația anterioară săvârșirii faptei, un astfel de lucru nefiind posibil, ci reprezintă o compensare patrimonială a prejudiciului de ordin moral suferit de parte. O astfel de reparare se întemeiază pe dispozițiile art. 50 pct.1 lit. f din Norma nr. 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, în vigoare la data accidentului, care prevăd că la stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale se va avea în vedere legislația și jurisprudența din România.

La stabilirea cuantumului despăgubirilor morale, instanța are în vedere și dispozițiile art. 1.371 alin.1 din Codul civil, reținând și faptul că **reclamantul a contribuit, din culpă, la mărirea prejudiciului, prin fapta de a nu purta centura de siguranță, astfel cum rezultă din certificatul medico-legal nr. [•], necontestat în cauză sub acest aspect.**

Astfel, instanța reține că este întemeiată susținerea pârâtei, potrivit căreia, în baza art. 28 din Norma 23/2014, se impune să se constate că reclamantul a contribuit, din culpă, la producerea accidentului, astfel că cel chemat să răspundă va fi ținut numai pentru partea de prejudiciu pe care a pricinuit-o.

În conformitate cu art. 28 alin. 1 din Norma ASF nr. 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule și art. 1.371 alin. 2 din Codul civil, în situația în care persoana păgubită a contribuit din culpă la producerea accidentului sau la mărirea prejudiciului, cel chemat să răspundă va fi ținut răspunzător numai pentru partea din prejudiciu care îi este imputabilă.

Or, în raport cu art. 249 din Codul de procedură civilă, reclamantul nu a făcut dovada culpei exclusive a intervenientului forțat în producerea faptei ilicite și nici nu a probat faptul că, în momentul incidentului, ar fi respectat regulile privind circulația pe drumurile publice, stabilite în sarcina pasagerului de a purta, în timpul deplasării pe drumurile publice, centura de siguranță, conform art. 99 alin.1 pct. 8 din O.U.G. nr.195/2002.

În consecință, **instanța reține vinovăția comună a reclamantului și a intervenientului forțat în producerea faptei ilicite, urmând a tine cont de această circumstanță factuală la stabilirea cuantumului despăgubirilor.**

Prin urmare, în temeiul art. 50 din Norma nr.23/2014 și a dispozițiilor art. 1.349, 1.385 alin.1, 1.387 alin.1, 1.391 din Codul civil, reclamantul este îndreptățit la primirea unor despăgubiri civile în cuantum de 40.000 lei care să reprezinte o reparație morală justă și echitabilă pentru prejudiciul moral încercat și 110 lei despăgubiri materiale, astfel cum au fost probate prin înscrisurile depuse la fila 30, acestea din urmă necontestate de pârâtă.

În privința penalităților de întârziere, având în vedere dispozițiile art. 37 alin.4 din Norma nr.23/2014, potrivit cărora despăgubirea se plătește de către asigurătorul RCA în maximum 10 zile de la data la care asigurătorul a primit o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească, va obliga pârâta la plata penalităților de întârziere în cuantum de 0,2 % pe zi de întârziere, calculate la suma de 40.110 lei reprezentând debit principal începând cu a doua zi de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la data achitării efective a acestor sume.

În temeiul art. 453 alin.1 și 2 raportat la art. 451 alin.1 din Codul de procedură civilă, față de soluția de admitere în parte a acțiunii, cheltuielile de judecată necesare, proporționale și dovedite în cauză în condițiile art. 452 din Codul de procedură civilă, constând în onorariu de avocat și taxa judiciară de timbru, va obliga pârâta la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată în cuantum de 4.325 lei, din care 1.825 lei taxa judiciară de timbru și 2.500 lei onorariu de avocat, proporțional cu măsura admiterii cererii.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul [•]. CNP [•], domiciliat în București, [•], str. [•] nr. [•], bl. [•], sc. [•], et. [•], ap. [•], cu domiciliul procesual ales la avocat Lospa Cristian Paul în București, str. Paris nr.36, ap.3, sector 1 în contradictoriu cu pârâta [•], cu sediul în București, bd. [•] nr. [•], sector [•]. J40/[•], CIF [•] și intervenient forțat [•], CNP [•], domiciliat în București, [•], str. [•] nr. [•], bl. [•], sc. [•]d, et.7, ap.45.

Obligă pârâta la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată în cuantum de 4.325 lei (1.825 lei taxa judiciară de timbru și 2.500 lei onorariu de avocat).

Respinge în rest acțiunea, ca neîntemeiată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la Judecătoria Sectorul 2 București.